

DE PLAATS- EN PERSOONSNAMEN TE LOKEREN VOLGENS HET KOHIER VAN DE 100e PENNING VAN 1569

DOOR

P. Vedastus VERSTEGEN O.F.M.
lid der Maatschappij

De vraag van de hertog van Alva om vaste inkomsten in plaats van de «bede» en waarvoor hij een vaste heffing voorstelde op elke verkoop of overdracht van roerende en onroerende goederen, is de aanleiding geweest tot het opstellen van de kohieren van de 100^e penning. Hiervan zijn er een groot aantal bewaard op het Algemeen Rijksarchief¹. Op het belang van die bron voor de studie van de Naamkunde hebben we op een andere plaats gewezen². Hier willen wij het kohier van Lokeren in bijzonderheden onderzoeken om te zien wat het ons kan bieden aan plaats- en persoonsnamen.

Vooraf echter een kleine uitweiding over Lokeren zelf. Het is een zeer uitgestrekte gemeente met een oppervlakte van ongeveer 4.500 ha. Zij bestaat buiten het centrum, uit een aantal wijken die elk op zichzelf een kleine dorpsgemeenschap of bewoningskern vormen. Volgens de gegevens van het kohier hebben we in 1569 de volgende wijken met het aantal van de huizen: het Hofland of het dorp 82, Bokslaar 43, Everslaar 39, Naastveld 17, Hillaar 65, Staakte 60, Oudenbos en Nieuwpoort 58, Puttenen, Wetervelde en Heerbrug 71, Bergendries 55 en Rozen 42. Hierbij moeten we echter nog een deel van de gemeente voegen dat 1/15 van de oppervlakte besloeg, maar niet ressorteerde onder de rechtsmacht van de schepenen van Lokeren, doch een eigen schepenbank had die afhing van de heer van Beveren en daarom het Beverse werd genoemd. Dit deel is niet in het kohier bevat. Het lag voornamelijk in het centrum van het dorp en op de wijk Bokslaar. Op dit gebied moeten ongeveer 50 huizen hebben gestaan zoals blijkt uit andere kohieren van ongeveer dezelfde tijd. Het kohier van het Beverse van 1569 is niet bewaard. Alles samen genomen telde Lokeren in 1569 ongeveer 595 huizen wat een aantal inwoners betekent van 2400 à 3500, al naargelang met 4 of 6 personen per huis rekent.

(1) Brussel, AR. Audientie, nr. 118.

(2) Mededelingen v.d. Ver. voor Naamkunde, Leuven, 28j. (1952) 57.

Van belang is even er aan te herinneren op welke wijze het kohier werd opgemaakt. Elke bezitter of gebruiker van onroerende goederen heeft bij « billette » aangifte moeten doen van zijn goed. Vier commissarissen hiertoe door de schepenen aangesteld, hebben de waarde van ieder perceel of huis geschat. De schatting van hun eigen bedrijf werd door de schepenen zelf verricht. Het kohier werd dan samengesteld en geschreven door de klerk of griffier van het schepencollege die in die tijd nog zelf schepene was. Het werd ingedeeld in twee grote delen doordat de gehuurde goederen gescheiden werden van deze in eigendom bezeten en in elk deel werd de orde van de wijken gevolgd.

Wanneer we al de vermelde plaatsnamen in ruime zin genomen samentellen, komen we tot een aantal van ongeveer 1400 namen. De namen van de wijken die zeer vaak voorkomen, werden hierin slechts eenmaal meegeteld. Op te merken is, zoals boven reeds gezegd, dat we niet het ganse grondgebied van Lokeren hebben. Het deel van het Beverse blijft blank. In latere kohieren voor dit gebied worden echter niet veel namen opgegeven. Het lag immers in het centrum van het dorp waar het tamelijk veel huizen omvatte en de rest op één wijk. Zonder veel namen kon de ligging van de goederen hier duidelijk genoeg aangegeven worden. Een ander deel waarvoor ook geen toponiemen in het kohier voorkomen is op de wijk van Oudenbos het goed van de abdij van Nieuwenbosse, toen te Heusden, later te Gent. Dit besloeg in een enkel blok ongeveer 350 bunder of meer dan 500 ha, die slechts door drie pachters en de abdij zelf werden uitgebaat en waarvoor het dan ook niet nodig was verdere aanduidingen van de ligging te geven.

Het kohier vermeldt dus ongeveer 1400 plaatsaanduidingen die ons omstreeks 330 verschillende benamingen meedelen die we in ruime zin toponiemen kunnen noemen. Bijna heel buiten beschouwing kunnen we laten de 75 plaatsbepalingen waarin een persoon wordt vermeld b.v. *achter Jan Arens, bij Gillis Baers, neffens* en *voor Jacop Baers*. Zo worden meer dan 55 verschillende personen vernoemd. Deze aanduidingen kunnen we bezwaarlijk als toponiemen aanzien. Het zijn louter toevallige benamingen die mogelijk plaatsnamen kunnen worden, maar waarschijnlijk het nooit zullen worden tenzij bij grote uitzondering. Zulke is b.v. *by Pieter Yden*, naam die nog altijd bestaat. Uit onze bron alleen is het onmogelijk uit te maken of deze plaatsaanduidingen bij de toponiemen mogen gerekend worden. Mogelijk werden ze hier de eerste en tegelijkertijd de laatste maal opgeschreven en misschien zelfs gebruikt. Mogelijk zijn sommige een groot aantal jaren in gebruik gebleven, zelfs lang nadat

de genoemde persoon overleden of verhuisd was. Een steekproef op een beperkt aantal namen toonde reeds aan dat er enkele bij waren die niet voorkomen bij de namen van de eigenaars of huurders uit het kohier. Die waren mogelijk op weg om toponiem te worden, indien we ze niet als dusdanig mogen aanzien. Voor wie een volledig repertorium van de plaatsnamen van een gemeente wil opmaken, veroorzaken deze soort aanduidingen moeilijkheden. Moeten ze worden opgetekend of wel niet?

Een eerste reeks ware toponiemen zijn de namen voorafgegaan door « *genaemt* » bv. *een stic lants ghenaeemt de valsche donck*. Zo treffen wij er 48 aan waarbij twee andere mogen gevoegd worden waar eenvoudig de akker wordt genoemd zonder *ghenaemt*: nl. *den doornackere, den damackere*. Al deze namen, die we best perseelnamen kunnen noemen, duiden zeer bepaalde stukken land aan uitgenomen drie die een huis aanwijzen: *den cop, den scilt van borgoengen* en *de roose*. De betekenis van deze perseelmeestal akkernamen is over het algemeen duidelijk. Zij vinden hun oorsprong in de ligging b.v. *den doorn- den lindenackere* bij een doornstruik of een linde, *het boucstic* in of op een hoek, ofwel in de aard of de herkomst van de grond: *zantackers, het papenlant*. Een aantal keren ontleent het perseel zijn naam aan het gebied waarin het ligt, zo ten minste niet het omgekeerde moet aangenomen worden b.v. *de aude puttenen, de hage, den winterdonck, de beerct*. Op het ogenblik dat het kohier werd samengesteld, hebben natuurlijk veel meer dan deze 50 perseelnamen bestaan. Het bewijs hiervoor vinden we op de eerste plaats in een beschrijving van het goed van de abdij in de wijk van Oudenbos die een twintig jaren ouder is en waarin een heel aantal namen voorkomen waarvan geen enkel in ons kohier wordt vermeld³. Perseelnamen zijn niet noodzakelijk algemeen bekend. Zij kunnen slechts in een enkele familie of in een groep van families in gebruik zijn en daarbuiten totaal onbekend zijn. Andere zijn echter meer of zelfs algemeen bekend. Zulke namen moesten niet meegedeeld worden in ons kohier om het gebruik van een pachter of eigenaar aan te duiden, daar de stukken ook daarzonder voldoende onderscheiden waren in de gedane opgaven. Zij worden, dunkt me, veel meer aangetroffen in de beschrijvingen van de goederen van één persoon gelijk wij die b.v. vinden in de Staten van goed. Hierin moeten de akkers beter geïdentificeerd worden en zo vinden we in het oudste register van Staten van goed te Lokeren, dat weliswaar een twintigtal jaren jonger is dan ons kohier, een verhouding van een perseelnaam op drie

(3) Gent, RA. Nieuwenbos nr. 8.

namen. Dit is ongeveer het dubbele van het kohier.

Het grootste aantal van de plaatsaanduidingen zijn terreinnamen die kunnen zijn ofwel bos- of waternamen ofwel plaatsnamen in engere zin b.v. namen van straten en wegen. *Waternamen*: slechts enkele van de menigvuldige beken worden genoemd naast de riviernaam De Durme en de Lede, een grote beek, volgens de naam oorspronkelijk gegraven of vergraven, die een heel gebied vanaf Gent afwatert. Worden vernoemd: *de lokerbeke, de haespoelbeke, de wynckelbeke en de mosbeke*. Andere waternamen zijn *de Zulee, de grote gracht, de brielgracht, de mostgracht, de brouckgracht en stelle wātere*. Hierbij kunnen aansluiten *vispoel, haespoel en vijffpoel*. De *bornt* of *bormt* is een plaats waar er bomen of bronnen zijn.

Bosnamen: twee namen wijzen op oorspronkelijk beboste gebieden: *lokerhaute en eeckhout*, waar er tegenwoordig geen bossen meer te vinden zijn en waarschijnlijk ook al niet meer ten tijde van het opmaken van het kohier. De overige bosnamen zijn namen van perselen die hun naam ontleen aan het gebied waarin ze liggen of aan een andere omstandigheid b.v. de eigenaar in *kerckenbosschen*, of de plaats in *heyenbosch, laerbosch, mostbosch, tswaelenbosch*. Andere namen zijn: *langhenbosch, pallerybosch, Oudenbosch*, wijknaam geworden, in het mw. de *maebosschen* en *wellebosschen*.

Alle namen kunnen hier niet besproken worden, daarom willen we een aantal groeperen in categorieën. Zo hebben we de *kouternamen*: 7 namen: *Lokercouter* of eenvoudig *couter*, *Bokslaercouter*, *Staectecouter*, twee kouters van wijken; *hamcouter* en *desselcouter*, verder 't *meulencouterkin* en 't *kouterkin* en de akkers genaamd *de wielcouters*. Kouter is in het kohier sinoniem van minderwaardig akkerland; verschillende keren wordt een perseel kouterland genoemd om te wijzen op de geringe koop- of huurwaarde ervan: *noch onder meersch ende zaylant danof zommigh couterlant es* (fol. 92), *200 roeden by de vondelbrugge couterlant* (fol. 112v). Oorspronkelijk moet kouter ook te Lokeren de betekenis hebben gehad die gewoonlijk aan het woord wordt gegeven: de grond die het eerst in cultuur werd gebracht. Dit is wel de betekenis geweest van Lokercouter. Hij lag immers heel dicht bij de eerste bewoningskern op een hogere en droge grond, al is dit verschil in hoogte nauwelijks merkbaar. Juist achter de kouter ligt het naastveld. We willen niet verder zoeken naar de betekenis van de andere kouternamen. Eigenaardig is dat ze allen liggen in een halve cirkel rond het centrum.

Laar treffen wij aan in de wijknamen *Bokslaar, Everslaar, Hillaar, Doorslaar en Bastelaar*. De laatste echter eer in een naburige

gemeente. Verder in *vislaer, sneplaer, hertselaer* en *destelaercauter*. Dit laatste woord is minder zeker daar verschillende malen *deste-leere* en zelfs eens *destelteere cauter* wordt geschreven.

Donk in *hulsdonck, raemdonck, ravendonck, huuldonck, winterdonck, valsche donck* en *casseldonck*.

Broek in *dackenbrouck, mespelbrouck, molsbrouck, waelbrouck* en *kerrebroucken*.

Berg: een reeks duinen, tegenwoordig ongeveer helemaal afgegraven, die lagen op de oostelijke rand van het overstromingsgebied of van de winterbedding van de Durme, noemde men bergen: *eckberch, heetberch, molsberghen, rouselbergh, wintberch* en *schufelenberch*.

Dries komt voor in *Bergendriesch*, wijknaam geworden, *Bokslaerdriesch, gansendriesch, groote driesch, cleenen driesch* en *steenhouwersdriesch*.

Schoot: de betekenis is niet gans duidelijk omdat de ligging van de meeste schoten nog niet voldoende bekend is. De bekende schijnen te wijzen op een vooruitspringende landtong in een nat gebied en niet op omheinde perselen. We hebben *abschoot, brantschoot, beyschoot, boeschoot, eeschoot, haeschoot, noenschoot*.

Veld in *naestvelt, niestvelt, waelvelt, melisvelt* en in *wetervelde* met *ingwaeoonse* vorm.

Put: hierin moeten we waarschijnlijk overblijfsels zien van de vroegere moer of turfuitbatingen: de *Puttenen*, later wijknaam geworden, de *aude puttenen, scherbaertspuit, heyenput, biesput, weversput, scoenemesput* en het *putken van den heerwech*.

Meers: hooiland op lage, vochtige gronden: *beeckmeerschen, brouckmeerschen, haeghmeerschen, ryemeerschen* en *nieumeerschen*.

Akker komt voor in *boschackers, bueykensackers, heyackers, hooghackers, cauterackers, neerackers, pauwelsackers, veltackers, voghelackers* en *zantackers*.

Voor straten en wegen worden ongeveer 50 benamingen opgegeven maar omwille van de aard van het kohier ontbreken de namen van de straten in het dorp zelf alsook de voornaamste van de wijken. In het centrum worden alleen vernoemd de *Roomstrate, het Kerckenstraetken* en de *Plaetse*.

Wanneer we al deze namen en de andere, hier niet behandelde, in zover de ligging ervan bekend is, op een kaart aanbrengen, bekomen we een kadasterplan van Lokeren in de 16^e eeuw. Tevens krijgen we een inzicht in de bodemgesteldheid zoals hij zich voordeed en dit zowel als hij was in zijn natuurlijke toestand als hij was gewijzigd door tussenkomst van de mens.

Hier zouden we een kleine uitweiding willen inlassen over het gebruik van de voorzetsels bij de plaatsnamen in het kohier. Prof. Pauwels heeft in het *Album Dr. J. Lindemans*⁴ een studie gewijd aan de voorzetsels *in* en *op* in plaatsaanduidingen. Hij komt tot het besluit dat bij de oorspronkelijke plaatsaanduiding waarschijnlijk de keus tussen *op* en *in* bepaald werd door een tegenstelling: hooggelegen/laaggelegen en open, vrij/omheind, ingesloten.

In het kohier worden als voorzetsels gebruikt: *in*, *up*, *by*, *aen*, *voor*, *achter*, *te*, *neffens*, *over*, *tenden*.

Voor, achter, over, neffens, tenden vragen geen verklaring. *Aan* en *bij* worden onverschillig gebruikt om een nabijheid aan te duiden bij een bepaalde plaats en nog meer bij een voorwerp dat geschikt is om een plaats aan te wijzen. Dit kan van velerlei aard zijn b.v. een huis, brug, hekken, molen, boom, kruis, beek of een andere veldnaam: *aen de linde*, *aen de heyeputte*, *aen den doorne*, *aen de stampmuelene*, *aen lokerbeke*, *aen de waelbrugghe*, *aen den cleynen driesch*, *aen thecken*, *bij den cop* (huis), *bij den gansdriesch*, *by winckelbeke*, *by tsteenbrugghe*, *by de moerheye*, *by den muelene*, *by steenen cruys* enz. Voor straatnamen wordt daarbij nog *in* gebruikt b.v. *in de haechstraete*, *aen de kerrestraete*, *by de kerrestaete*. Voor heerwech echter wordt altijd *aen* gebruikt: *aen den heerwech*.

Het gebruik van *op* en *in*. Tegenwoordig wordt met de wijknamen altijd *op* gebruikt. In het kohier is dit nog niet het geval: Bokslaar, Everslaar, Naastveld, Staakte en Hillaar zijn altijd vergezeld door *op*, Oudenbos en Nieuipoort door *in*. De wijken Puttenen en Heerbrug vormden slechts één wijk met Wetervelde, naam die verdwenen is. Hier komt geen *op* of *in* voor wel *te wetervelde* of *bij wetervelde*, *aan* of *bij* de Puttenen of de Heerbrug. Het zijn nog geen strenge wijknamen, doch eerder veldnamen of eenvoudig plaatsaanduidingen. Hetzelfde geldt voor Bergendries en Rozen; altijd *ten rozen*, *bij* of *aen bergendries*. Met *te* worden ook altijd gebruikt *te Lokerhaute*, *ten Audenaerde*, *ten audenhove* en *te boeschoote*, uitgenomen eenmaal *tot aude-naerde*.

Bij kouternamen wordt altijd *op* gebruikt, *in* daarentegen bij de namen met *-bos*, *-meersch*, *-broek* en met een groot aantal andere namen: *in de roost*, *in de bornt*, *in de branden*, *in de doolage*, *in de gavers*, *in xx bunder*, *in de haghe*, *in stoelde*, *in t'leen*, *in den bouck*, *in 't houckee* enz. *In* wordt ook gebruikt

(4) Brussel, 1951, blz. 333-337.

bij de donknamen, nochtans met de uitzondering *up raemdonck* en *up de valsche donck*.

Up gewoonlijk bij veld en laar, maar *in d'melisvelt*, *in de herlaers*, *in tsneplaer*, *in de visselaeren*, hiernaast ook *up 'tvislaer*.

Bij bergen: in de bergen en up de bergen, *in* en *up heeberg*. *Up* weer bij *hul*, in daarentegen bij schoot met de uitzondering *up brantschoot* en *te boeschoote*; up by *stic*: *up thestic*, *up hofstic* maar *in d'langstic*. In gewoonlijk bij akkernamen uitgezonderd *up de zantackers*. 'n Tegenstelling: *up de haespoel*, *in de vispoel*. Bij beek komt naast *aen* en *bij* ook *up* voor. *Up* en *in* met *blendericx ham*.

In en op blijken wel een eigen betekenis te hebben en kunnen niet onverschillig het een voor het andere aangewend worden, Waar beide met dezelfde naam gebruikt worden, bepaalt toch een zekere betekenisdifferentiatie de keuze van het voorzetsel. Het zijn wel de tegenstellingen die Prof. Pauwels heeft geformuleerd.

*
**

Naast de plaatsnamen geeft het kohier ons een overzicht van de bestaande persoonsnamen te Lokeren in 1569. Boven werd reeds gezegd dat er ongeveer 595 huizen bestonden met 2400 à 3500 inwoners. Een helemaal volledige lijst van alle voorkomende familienamen hebben we echter niet: één naam ontbreekt zeker n.l. deze van de pastoor. Zijn huis en hof, een half bunder groot, wordt slechts pro memorie vermeld gelijk ook de kerk en het kerkhof. Zij brachten immers niets op. Op dezelfde wijze wordt vernoemd het hof van jonkheer Pieter de Cortewille « dwelck hy es gebruyckende voor syn ghenouchte ».

Mogelijk ontbreken buiten de naam van de pastoor nog andere familienamen n.l. namen die toen uitsluitend door gehuwde vrouwen werden gedragen. Die werden niet opgenomen als zij geen eigen bezittingen hadden. Mogelijk ontbreken verder nog andere namen: dit in geval er een persoon zou ingewoond hebben in een andere familie zonder dat hij huur betaalde of zelf eigendom bezat die hij verpachtte. Deze beschouwingen maar om te zeggen dat we geen volledige lijst bezitten van alle voorkomende familienamen te Lokeren in 1569. Op te merken valt ook dat we geen rekening houden met de namen van de afdrijvers d.w.z. personen uit andere plaatsen, en dit zijn er een heel aantal, die te Lokeren goederen bezaten waarvan zij zelf de opbrengst genoten ofwel die goederen pachtten die onder de rechtsmacht van de Lokerse

schepenen ressorteerden. Wel zijn opgenomen de namen van de personen die op het Beverse woonden. In onze lijst kunnen wel namen voorkomen van mensen die niet te Lokeren woonden maar er goederen bezaten die zij verhuurden. De woonplaats van de verhuurders wordt gewoonlijk niet meegedeeld en een vergelijking met de vermelde namen van de andere plaatsen geeft niet altijd uitkomst omdat er te veel homoniemen bij zijn.

Het kohier leert ons voor Lokeren ongeveer 350 verschillende familienamen kennen. Deze namen kunnen naar hun oorsprong ingedeeld worden in de gewone kategorien: namen die afstamming en verwantschap aanduiden, namen afgeleid van plaatsnamen, namen ontleend aan een beroep en namen gegeven om een psychische of lichamelijke eigenschap of eigenaardigheid. Een opsomming van alle namen zou hier te lang worden en moet dan achterwege blijven. Wij willen toch alle namen meedelen op *-man* en *-aert* zonder nochtans een oordeel uit te spreken over de oorsprong of de betekenis van deze elementen. Zij kunnen dienen voor een vergelijking met de namen van andere plaatsen. Aelman, Blendeman, Brækelman, Bruggheman, Heyman, Mueleman, Penman, Perreman, Rooman, Straetman, Temmerman, Venneman, Zaman. Audenaert, Bekaert, Beernaert, Blanckaert, Brouckaert, Everaert, Cammaert, Clauwaert, Cockaert, Lenaert, de Lombaert, Moeraert, van Pollaerde, Ryckaert, Slabbaert, Vossaert, Wape-naert, Willebaert.

Op de vorm van enkele namen moeten we nog de aandacht vestigen. Vooreerst hebben wij de afwisseling *vande* en *ver* in dezelfde naam. Verbrugghen - Vander bruggen, Vereecken - Vander eecken, Vander haeghe - Verhaeghe (zelfde persoon), Vanderhofstede - Verhofstede, Verlaect - vander Laect (zelfde persoon), Verlent - Vanderlent (id), Vermeere - Vander meere, Verschelden - Vander Schelden, Verschraeghe - Vander Schraeghe, Vander heerbrugghen - Verheerbrugghen. Bij andere krijgen wij een afwisseling van de naam met of zonder voorzetsel of lidwoord: De Scheppere - Schepper, Zaeman - de Zaman, Fonteyne - Van fonteyne, ofwel afwisseling van *vande*. Van Brande - Vanden brande, van Walle - Vanden Walle, Vanden Zype - van Zype zelfs De Nookere - van Nookere.

Ook reeds bij de mannen is in deze tijd het voorvoegsel in de familienamen niet meer zo vast. Dit zal later tot gevolg hebben dat dezelfde naam op verschillende wijzen wordt geschreven ook waar eenzelfde persoon bedoeld wordt en dat twee families die uit dezelfde stamvader voortkomen een andere schrijfwijze van hun naam zullen vertonen. De namen van de vrouwen komen nog

gewoonlijk voor in de verbogen vorm zonder voorvoegsel d.i. lidwoord of voorzetsel.

De doopnamen. In het kohier treffen we 79 verschillende namen aan voor mannen die in verscheidene vormen kunnen gebruikt worden: Christiaen, Kerstiaen; Nyclaey's, Claeys; Sebastiaen, Bastiaen; Laureys, Laureyns. Nochtans dient opgemerkt dat bij het schrijven van de naam niet noodzakelijk en in feite dikwijls niet de gesproken vorm wordt weergegeven, doch een meer beschaafde die in sommige gevallen zelfs de Latijnse doopnaam is: Gregorius naast Gooris, Stephanus naast Steven. De vrouwennamen staan dichter bij de volkstaal.

Wat de frekwentie van het gebruik van de doopnamen betreft, kunnen we niet met zekerheid uitmaken hoe dikwijls sommige namen gegeven werden. Er bestaan immers een aantal homoniemen met doop- en familienaam waarbij geen verdere aanduiding wordt gegeven b.v. de vadersnaam, zodat het onmogelijk is uit te maken of we met een of meerdere personen te doen hebben. De meest voorkomende namen zijn: Jan (156 maal) en daarbij Hans (7), Pieter (111), Gillis (91). Een tweede groep vormen Laureys (52, patroonheilige van Lokeren), Joos (50), Jacop (46), Lieven (45), Willem (31). Weer minder Bauwen (18), Cornelis (18), Antheunis (15), Merten (13), Andries en Philips (11), Symoen (10). Verder hebben we nog Olivier (9), Daneel, Matheus, Passchier, Nyclaey's of Claeys (8), Jooris, Mathys, Pauwels en Servaes (7), Goorys, Franchoys, Jaspert (6), Gheert, Heyndrick, Luyck of Lucas, Maerck en Romeyn (5), Bertelmeeus, Christiaen, Ghyselbrecht of Ghysel, Lowys, Thomaes, Vincent (4). Andere namen zijn ten slotte: Adam, Aernout, Balthasar, Beernaert, Bussaert, Christoffel, Damyaen, Denys, Dominicus, Eweyn, Floreys, Gabriel, Ghebrandt, Gheleyn, Godefroot, Huybrecht, Ingebert, Inghel, Jeronymus, Josep, Coenraet, Luygier of Lugier, Melchior, Pertsevael, Quintin, Raes, Reynier, Roelant, Rochus, Sebastyaen, Steven, Yzebrant, Zegher, Chaerle. Hieronder zijn vooral op te merken Bussaert, Eweyn, Ghebrandt, Ghyselbrecht, Godefroot, Ingebert, Josep, Yzebrant en inzonderheid Pertsevael waarvan er enkele herinneren aan oude ridderromans.

Voor de vrouwennamen kan alleen vermeld worden dat er slechts 20 verschillende voorkomen voor 87 onderscheiden personen. Dit juist om de aard van het dokument. Een tabel van de frekwentie kan dus niet opgemaakt worden. De meest genoemde zijn Marye met Maey en Maeyken, Catelyne, Lysbette, Mergriete, Johanne en Anna die allen 10 tot 12 keren worden gebruikt.

Verder treffen we aan. Agneese, Amelberge, Baerbel, Beatryce, Brygitte, Claere, Cornelia, Dyngne, Josyne, Lauryne, Lievyne, Mertine, Paesschyne en Thonyne.

Wij zouden de mannelijke doopnamen kunnen vergelijken met deze die wij aantreffen in andere stukken uit ongegeer dezelfde tijd b.v. in de Staten van Goed van 1583 tot 1598. Wij vinden daar op een paar na, dezelfde namen maar daarbij een aantal andere die mogelijk toevallig niet in het kohier voorkomen. De namen door kinderen gedragen ontbreken immers volledig. Zo treffen we aan: Ambrosius, Augustyn, David, Elewaert, Erasmus, Everaert, Gomaer, Jeremias, Melchisedech, Nicasius, Tobias, Zacharias, Ryckaert. Eigenaardig is nochtans dat hierbij een aantal Oud-testamentische namen zijn. Dat andere namen juist in deze tijd verdwijnen, kan verklaard worden door de toepassing van de dekreten van het Concilie van Trente dat vraagt dat alleen namen van heiligen als doopnaam zouden gebruikt worden.

Het voorkomen van bepaalde oudere namen is een familietraditie zo b.v. Pertsevael in de familie van Doorslaer en Bussaert in de familie Van Peteghem. Het was wel gewoonlijk de peter die de naam gaf aan zijn petekind, maar het is misschien niet toevallig dat de twee genoemde families juist twee van de oudste zijn te Lokeren.

Tot slot kunnen wij nog vermelden dat er slechts drie bijnamen vermeld worden: Pieter van Doorselaer gheseyt lansman, Anthuenis de Blicck gheseyt Vetman en Anthuenis De Blicck gheseyt paeter. Zulke bestonden er veel meer, maar om de manier waarop het kohier werd samengesteld is het niet te verwonderen dat zij niet werden megedeeld: de persoon zelf geeft niet zijn eigen bijnaam op. Uit bovenvermelde Staten van Goed hebben wij er een twaalfstal opgetekend en wel van personen die ook in ons kohier vernoemd worden: Pieter van Doirslaer geseyt lansman of lantsman, Pieter van Doirslaer alias Gheenens, Jacob van Hecke geseyt barens, Jan de Cock geseyt hansken oom, Gillis Ongena ges. oom, Jan Onghena ges. cleyne cosyn, in andere stukken altijd cosyn genoemd, Jan Onghena ges. conynck, Jan Daens ges. gheerts, Pieter van Peteghem fs Gillis alias Scheppers en Jan van Doirslaer alias heynkins.